

Parròquies unides en el projecte Caliu

Dll, 11/10/2010 per Catalunya Religió

(Samuel Gutiérrez/Catalunya Cristiana) En aquests temps de crisi que vivim són moltes les iniciatives i projectes que des de l'Església es posen en marxa per intentar pal·liar en la mesura del que és possible els efectes devastadors d'una economia en fallida. Les Càritas parroquials i diocesanes ho saben millor que ningú. Les demandes s'han duplicat o triplicat en l'últim any i, ara per ara, res no sembla anunciar una mica d'esperança al final del túnel. No són, però, les úniques entitats eclesials que treballen per dignificar la vida de moltes persones que pateixen greument les conseqüències de la crisi. Hi ha altres entitats socials, congregacions, ONG o grups de persones privades que s'han abocat en favor dels més pobres, així com algunes comunitats parroquials que, unides entre elles, han volgut oferir alguns serveis als qui l'administració no arriba.

Un cas paradigmàtic d'aquest compromís social que des de les parròquies es concreta envers els més desfavorits és l'espai d'acolliment Caliu, que s'inaugura aquest 12 d'octubre al carrer Campoamor de Barcelona. Aquest servei vol ser la resposta eficient i ambiciosa a les intuïcions de cinc comunitats parroquials barcelonines del districte d'Horta-Guinardó: Sant Joan d'Horta, Mare de Déu del Mont-Carmel, Sant Antoni de Pàdua, Sant Marcel i Santa Teresa de Jesús. Preocupats per la situació de pobresa alimentària que pateixen un nombre cada vegada més considerable de persones en aquests barris, sorgeix en les comunitats parroquials de la zona la idea d'oferir un servei més als qui ho necessiten.

En el marc d'aquesta crida interparroquial, es va generar aviat un petit grup de treball i el que inicialment era tan sols una petita idea, de mica en mica es va anar perfilant fins a concretar-se en l'espai d'acollida Caliu. «La situació que vivim converteix la solidaritat en un valor més necessari que mai —explica Sònia Núñez, psicòloga i ideòloga del projecte—. Davant de l'augment de l'atur, de la pobresa alimentària, de la solitud o de la necessitat de continuar sentint-se persona... l'objectiu d'aquest nou projecte és la creació d'un espai de curta durada en què persones en situació de pobresa alimentària, sigui del tipus que sigui, puguin rebre esmorzar de dilluns a diumenge en un ambient càlid i d'acompanyament, a través d'una atenció individualitzada per part dels voluntaris que ja participen en el projecte.» Més a mitjà o llarg termini, en el marc d'un pla més ampli, aquest espai pretén també donar una resposta més integral a les necessitats que es vagin derivant de les situacions crítiques i de risc d'exclusió social per les quals passa un nombre molt elevat de persones de la zona d'influència de les parròquies generadores del projecte.

Esmorzar calent de 8 a 12 h

Una bona tassa calenta de cafè amb llet o de cacau donarà la benvinguda cada matí, a partir de les 8.00 h, a aquelles persones que necessitin aquest servei. Hi haurà també galetes, pa de pessic, pa amb mantega, així com un entrepà i una peça de fruita perquè s'ho puguin menjar a Caliu o emportar-s'ho per tenir un segon àpat durant el dia. Inicialment, el pròxim 13 d'octubre l'espai obrirà per primera vegada les seves portes amb una oferta inicial d'una cinquantena d'esmorzars, encara que segons les necessitats aquest nombre podria augmentar i fins i tot fer més d'un torn. «Per a nosaltres —afirma Núria Font, coordinadora de Caliu— alimentar el cos és el vehicle que ens permetrà donar un altre aliment, un que no és consistent, però que omple. Volem aconseguir generar vincles de confiança, fer augmentar l'autoestima dels qui passen moments difícils... Voldríem que els nostres voluntaris es convertissin en referents vàlids i aconseguir, de mica en mica, apropar aquestes persones a la xarxa normalitzada de recursos socials.» Juntament amb el suport dels rectors de les respectives parròquies i l'empenta de comunitats parroquials ben compromeses socialment, el projecte Caliu no s'hauria pogut fer realitat sense la gent que ja s'ha compromès a atendre directament les persones que hi acudeixin. Una quarantena de voluntaris esperen ja l'inici d'aquest servei, en el qual també hi haurà, per hores, aportacions de professionals. «La seva principal motivació —explica Sònia Núñez— és l'amor pels altres, la solidaritat, la crida a fer costat aquells que ho passen més malament.» La presència dels voluntaris, cadascú en la mesura de les seves possibilitats, és el que farà que Caliu pugui ser fidel al seu nom. «El caliu —continua dient Núñez— és aquella miqueta de brasa que encara dona escalfor entremig de la cendra i és just això el que nosaltres volem oferir: l'escalforeta que ens pot fer sentir bé..., encara que a vegades sembli que el foc ja està apagat.» I afegeix convençuda: «Un dels nostres reptes és contagiar esperança. Volem transmetre a les persones que per molt que a vegades ens pugui semblar que tot està perdut, sempre hi ha una esperança que pot fer que tot torni a anar bé.»

El projecte Caliu neix al districte d'Horta-Guinardó, barris de gent treballadora, amb una taxa d'atur que creix per moments i que ha fet que el nombre de famílies que demanen ajuda a les parròquies s'hagi triplicat en els últims mesos. Un nombre cada vegada més gran de persones en situació de risc són persones de més de 65 anys que viuen soles, amb un bon percentatge d'immigrants.

Pocs recursos, molta il·lusió

Conscients que els recursos són limitats i que no es podrà arribar a tothom, res no desanima l'equip que ja està posant a punt les instal·lacions que el pròxim 13 d'octubre obriran per primera vegada. «Tenim pocs recursos econòmics, però molta il·lusió perquè sabem que estem fent una cosa molta necessària», confessa Núria Font. «L'entusiasme, la voluntat i l'alegria que posem en aquest projecte —afirma la coordinadora— fa que estiguem segurs que donarem tant com rebrem, perquè, per a nosaltres, compartir ens fa tenir el doble!»

Com a iniciativa clarament parroquial, aquest projecte s'emmarca també en el nou pla pastoral diocesà 2009-2011 de l'arxidiòcesi de Barcelona, sobretot pel que fa al seu segon objectiu: «Créixer en la solidaritat enmig de la crisi econòmica.» Amb aquest objectiu, des de l'arquebisbat es proposava «d'una banda, ajudar les persones que més pateixen l'actual crisi econòmica». I de l'altra, «la crisi ofereix una oportunitat per fomentar una educació en els valors de l'austeritat i la solidaritat, afavorint la cultura del ser enfront de la del tenir.»

L'espai d'acollida Caliu és un signe eloqüent de l'aposta que des de l'Església, en

aquest cas des de les seves bases parroquials, es vol fer pels més pobres. «No podem descuidar el servei de la caritat —reclama Sònia Núñez, ànima del projecte—, que tal com ha dit el Papa es troba al mateix nivell que els sacraments i la paraula.» «Són tasques —acaba dient Núñez tot citant al Sant Pare Benet XVI— que s'impliquen mútuament i no poden separar-se l'una de l'altra. Per a l'Església, la caritat no és una mena d'activitat d'assistència social que també es podria deixar a d'altres, sinó que pertany a la seva natura i és manifestació irrenunciable de la seva pròpia essència.»

Samuel Gutiérrez. Text publicat a [Catalunya Cristiana](#).